

בש"פ 1508/20 - מדינת ישראל נגד אברהם חי חסון

בבית המשפט העליון

בש"פ 1508/20

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אברהם חי חסון

בקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 ב-90 ימים החל מיום 4.3.2020, או עד למתן פסק דין בת"פ 66148-05-18 בבית המשפט המחוזי בירושלים

תאריך הישיבה: ה' באדר התש"ף (1.3.2020)

בשם המבקשת: עו"ד דפנה שמול

בשם המשיב: עו"ד מיכאל עירוני

החלטה

לפני בקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 ב-90 ימים החל מיום 4.3.2020, או עד למתן פסק דין בת"פ 66148-05-18 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

1. ביום 30.5.2018 הוגש כתב אישום נגד המשיב. על פי עובדות כתב האישום, ביום 19.5.2018 אירח שכנו של המשיב (להלן: המתלונן) אורחים בחצר ביתו, ובינולבין המשיב התפתח ויכוח בעניין רעש שיצא מחצרו של המתלונן. במהלך הוויכוח המשיב הצטייד בסכין אותה נטל מביתו ודקר באמצעותה את המתלונן. בכך הוא גרם לחתך עמוק באמתו הימנית של המתלונן, אשר פונה לטיפול רפואי. בעקבות דיווח של האירוע המתואר, הגיעו למקום שוטרים על מנת לעצור את המשיב. במהלך המעצר המשיב ירק בפני שוטר, תקף אותו ובעט בו. בגין מעשים אלו יוחסו למשיב עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים.
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 3.6.2018 קבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה אשר עשויות לבסס את הרשעת המשיב באישומים וקיימת עילת מעצר, והורה על הכנת תסקיר מעצר לבחינת חלופת מעצר. ביום 20.6.2018 הוגש תסקיר שירות המבחן, ממנו עלה כי המשיב הורשע בעבר, בין היתר בגין עבירות אלימות, רכוש, וסחר באדם לעיסוק בזנות, ואף הושת עליו עונש מאסר ממושך. על אף הרצון שמביע המשיב לשקם את חייו, הוא מתקשה בפועל לקיים אורח חיים נורמטיבי לאורך זמן, וקיים סיכון גבוה להישנות עבירות דומות. אמנם שירות המבחן התרשם מיכולתם של המפקחים המוצעים, אך בשל הסיכון העולה ממנו וקרבת החלופה שהוצעה לבית המתלונן, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על החלופה המוצעת, וזאת אף בפיקוח אלקטרוני. בשם לב לאמור בתסקיר המעצר, ביום 24.6.2018 דחה בית המשפט את בקשת המשיב לשהות במעצר בפיקוח אלקטרוני בחלופה המוצעת, והוא הורה על מעצרו עד תום ההליכים.
3. לאחר הגשת בקשה לעיון חוזר והגשת תסקיר מעצר משלים, ביום 19.11.2018 הורה בית המשפט על העברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית גיסיו בעיר מעלה אדומים, בפיקוח בני משפחתו. לאחר מכן, ביום 23.1.2019 דחה בית המשפט את המלצת שירות המבחן לביטול המעצר בפיקוח אלקטרוני, אך נענה לבקשת המשיב להעבירו למושב נס הרים. כך בחודש אפריל 2019 פנה המשיב בבקשה נוספת לעיון חוזר בתנאי מעצרו וביקש פתיחת "חלונות התאוררות" יומיים. בית המשפט נענה לבקשה זו והורה על פתיחת "חלונות התאוררות" למשיב במשך שעתיים מדי יום אחר הצהריים בליווי מפקחיו.
4. בחודש יולי 2019 הגיש המשיב בקשה נוספת לעיון חוזר במסגרתה ביקש כי יותר לו לצאת לעבודה. ביום 15.7.2019 הוגש תסקיר נוסף אשר המליץ על יציאתו של המשיב לעבודה, וצוין כי התרשמות שירות המבחן מהמשיב הייתה כי נוכח התקופה בה שהה בפיקוח האלקטרוני, הסיכון הנשקף ממנו להתנהגות פוגענית פחת באופן ניכר. ביום 30.7.2019 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה וביום 4.9.2019 נעצר המשיב לאחר שנתפס כשהוא מפר את תנאי מעצרו, בכך שעבד במהלך שעות ההתאוררות במקום עבודה ביישוב צור הדסה כשהוא ללא פיקוח, וביום למחרת החליט הממונה על הפיקוח האלקטרוני (להלן: הממונה) על הפסקת הפיקוח בשל הפרת האמון שניתן בו. בדיון שהתקיים ביום 8.9.2019 החליט בית המשפט לאמץ את החלטת הממונה, אולם הורה על בחינת עניינו של המשיב באמצעות שירות המבחן לאור ההתקדמות שעלתה מהתסקירים הקודמים שהוגשו בעניינו.
5. מתסקיר המעצר שהוגש ביום 18.9.2019 עלה כי שירות המבחן התרשם באופן חיובי מרוב מפקחיו של המשיב, והמליץ להחזיר אותו למעצר בפיקוח אלקטרוני תחת צו פיקוח של קצין מבחן. ביום 25.9.2019 בית המשפט המחוזי הורה על החזרת המשיב לפיקוח אלקטרוני תוך ביטול "חלונות ההתאוררות" וביטול אפשרות הפיקוח על ידי חמיו.

6. אשר להתקדמות ההליך העיקרי. ביום 20.6.2018 נפתח משפטו של המשיב, ולבקשתו נדחה המענה לכתב האישום. ביום 17.9.2018 כפר המשיב במיוחס לו ומסר מענה מפורט לכתב האישום. עד כה נסתיימו פרשת התביעה ופרשת ההגנה וביום 24.9.2019 הגישה המבקשת סיכומים בכתב וכן סיכמה טענותיה בעל פה. לאחר מספר דחיות לבקשת המשיב, ביום 26.11.2019 הוגשו סיכומים מטעמו. במועד זה ממתנים הצדדים להכרעת הדין, ומועד זה טרם נקבע.

7. לטענת המבקשת, מסוכנות המשיב נלמדת מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, לפיהן בשל ויכוח בין שכנים נטל המשיב סכין ודקר את שכנו, ולאחר מכן נהג באלימות כלפי השוטרים שבאו לעוצרו. שירות המבחן העריך כי נשקף מהמשיב סיכון גבוה להישנותם של מעשים דומים, ועל אף שבעקבות הליך טיפולי בו משולב המשיב חלה הפחתה מסוימת במידת הסיכון הנשקף ממנו, אך לאחרונה הפר המשיב את תנאי מעצרו כמפורט לעיל. לפיכך, המשיב הוכיח כי לא ניתן לתת בו אמון. המבקשת שבה והזכירה כי לחובת המשיב עבר פלילי משמעותי. נוכח האמור, ובשים לב כי ההליך נמצא בישורת האחרונה וממתין להכרעת דינו של בית המשפט, יש להורות על הארכת מעצרו של המשיב כמבוקש.

8. מנגד, לטענת בא-כוח המשיב, המשיב לא ביצע עבירות מאז שהחלו ההליכים נגדו. כמו כן, לא משנה איך יסתיים ההליך, בזיכוי או בהרשעה, המשיב יחזור להתגורר בביתו סמוך לבית המתלונן. מדובר אפוא על סכסוך שכנים, ולכן אין מקום לזקוף לחובת המשיב את המסוכנות הנשקפת ממנו כביכול כלפי השכן. המשיב נמצא במצוקה כלכלית גדולה, ואינו יכול עוד להעמיס מבחינה כלכלית על משפחת רעייתו. על כן הוא מבקש לתת לו אפשרות לצאת לעבודה. אכן הליך שמיעת הראיות הסתיים, אך אין לדעת מתי תינתן הכרעת הדין. לטענתו, לא יקרה דבר אם הפיקוח האלקטרוני יבוטל, שעה שהמשיב לא יזם ולא רוצה ליזום שום קשר עם המתלונן.

9. התקשיתי להבין את טענת בא-כוח המשיב על פיה בתום ההליך הפלילי יימצא המשיב ממילא בקרבת המתלונן ועל כן אין לשעות לטענה כי נשקפת ממנו סכנה כלפי המתלונן. אם נאמץ טענה מעין זו, לעולם לא נרחיק נאשם המואשם באלימות כלפי מתלונן שנמצא בסמוך לו מפני שממילא המתלונן יימצא בסכנה בתום ההליך הפלילי. פשיטא כי טענה מעין זו לא ניתן להלום. במקרה זה, דברים אלו אף מקבלים משנה תוקף שעה שהמשיב אף נמצא מפר את תנאי הפיקוח האלקטרוני ובכך גילה שלא ניתן לסמוך עליו. גם התרשמות שירות המבחן מהמשיב מאששת את החשש ששחרורו, גם לעת הזו עלול להעמיד את המתלונן בסכנה.

על כן, בשים לב לכך שבתיק העיקרי סיכומי המשיב הוגשו זה מכבר ביום 26.11.2019 וההליך העיקרי עומד לפני סיום; ובשים לב לכך שהמשיב לא נמצא ראוי לאמון בית המשפט בכך שהפר בעבר תנאי שחרור, אני נעתר לבקשה ומורה על מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 4.3.2020, או עד למתן פסק דין בת"פ 66148-05-18 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ה' באדר התש"ף (1.3.2020).

